Yürüyüş ve Mitingler Hakkında Açıklama-4

YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGLER HAKKINDA

ŞÜPHELERİN CEVÂBI

SAPTIRMA VE ÇARPITMALARIN REDDİ
(4)

[Kâfir ve Mürted Yöneticilere Karşı Tutumumuz]
Hiç şüphesiz ki, müteaddi bir zulmü olmasa ve nihâî derecede âdil de olsa kâfir birinin Müslümanlara velî ve yönetici olması câiz değildir. Müslümanların da kâfir birisinin velâyetine râzı olmaları harâmdır ve câiz değildir. Nitekim Yüce Allah yukarıda geçtiği gibi yöneticilere itaati emrettiği buyrukta, söz konusu yöneticileri 'bizden olmaları' şartına bağlamıştır. Bizden olmaları şartı ise herkesçe bilindiği üzere Müslüman olmalarıdır. Müslümanlık vasfını taşımayanlara yahut yitirmiş olanlara gelince onlar itaate ehil değildirler. Kâfir yöneticileri itaat kapsamının dışında tutan bu âyetten başka iki hadîs daha vardır ki bu hadîsler bizim asıl konumuzla da birebir ilişkilidir.
Birinci Hadîs: Ubâde b. Sâmit radıyallahu anh şöyle anlatır: Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem (Akabe gecesi) bize (bey'at için) çağrıda bulundu. Biz de ona bey'at ettik. Bizden aldığı sözde; iyi hallerimizde ve kötü hallerimizde, zorluğumuzda ve kolaylığımızda ve başkaları bize tercîh edildiğinde (yöneticileri) dinleyip itaat etmek ve yöneticilerle yönetim hususunda çekişmemek üzere bey'at etmemiz de vardı. Sonra şöyle buyurdu: 'Ancak, apaçık bir küfür görmeniz müstesnâdır ki, buna dâir Allah'tan yanınızda kesin bir delîl bulunmalıdır.' [Buhârî ve Müslim]
İkinci Hadîs: Ummu Seleme'den: Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: 'Öyle bazı yöneticiler gelecek ki, (onları) hem ma'rûf hem de münker (işlerken) göreceksiniz. Bu durumda her kim (münkeri kalbiyle, münker olarak) tanırsa, (onun günahından ve cezâsından) berî olur. Kim de (münkeri, diliyle) inkâr ederse, (Allah'ın sorgusundan ve azarlamasından) selâmette olur. Ancak (azâba uğrayacak olan odur ki, kalbiyle münkere) razı olur, (ameliyle ona) tâbi olur.' Dediler ki: Onlarla savaşmayalım mı? Buyurdu ki: 'Namazı kıldıkları müddetçe, hayır!'
Bu iki hadîsin delâlet ettiği bazı mes'eleleri şöylece sıralayabiliriz:
(Birinci Hadîs)
1- Yöneticilere itaat hoşa giden ve gitmeyen her hâlde, zor ve kolay her durumda vâcibtir.
2- Başkalarının bize tercîh edilmesi ve hakkımızın yenilmesi yöneticiye itaatten çıkmamızı câiz kılmaz.
3- Yöneticiler ile yöneticiliği bırakmaları için çekişmek câiz değildir.
4- Kâfir yöneticiler 'itaat kapsamında' değildirler.
5- Aslı Müslüman olduğu hâlde dînden irtidad eden yöneticiler de 'itaat kapsamında' değildirler.
6- Yöneticinin küfrü hakkındaki kanaat 'görme esasına' dayanmalıdır. Çünkü Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem 'görmeniz müstesnâ' buyurmuştur. Bu hususta zanlara, vehimlere, söylentilere, müşâhadeye dayanmayan haberlere, fâcir ve fâsık kimselerin nakillerine i'tibâr edilemez.
7- Yöneticinin küfrü hakkındaki kanaat te'vîl kabûl etmez ve su götürmez derecede 'apaçık'

olmalıdır.
8- Yöneticinin küfrüne dâir kanaat, 'Allah'tan yanımızda bulunan apaçık bir delîle' istinâd etmelidir. Yani, Kur'ân ve Sünnet'ten muhkem bir delîle dayanmalıdır.
9- Yöneticilerin tekfîri, sıradan insanların işi değil, yukarıdaki değerlendirmeleri hakkıyla yapabilecek ilim ve basîret sahibi râsih ulemânın işidir.
10- Yöneticilerin tekfîri sıradan insanların tekfîrinden çok daha ağır bir mes'eledir. Çünkü yöneticilerin tekfîri, Müslümanların tümünü ilgilendiren, mefsedet ve zararı herkese şâmil olan bir hususdur.
11- Zikredilen şartlarla küfrü sâbit olan yönetici ile yönetim hususunda mücâdele câizdir.

(İkinci Hadîs)
12- Ümmete pek çok münker, yöneticiler eliyle girecektir.
13- Bu münkerleri kalb ile bilip tanımak onlardan uzak olmanın olmazsa olmaz şartıdır.
14- Kâmil anlamda selâmete ermek bu münkerleri dille reddetmeye bağlıdır.
15- Bu münkerlere rıza göstermek ve tâbi olmak helâk sebebidir.
16- Münker işleseler bile –bu münker küfür olmadıkça- yöneticilere itaatten ayrılmamak gerekir.
17- Yöneticilere karşı savaşmak –münker işleseler bile- harâmdır.
18- Namazı terk etmek yöneticinin küfrüne dâir Allah katından yanımızdaki kesin bir delîldir.
19- Kâfirlerin, Müslümanlara yönetici olmaları ve Müslümanların kâfir yöneticileri meşrû kabûl etmeleri câiz değildir.
Yukarıdaki açıklamaları iyice kavradıktan sonra bil ki, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in 'yaşça küçük, akılca yetersiz kimseler' olarak haber verdiği Hâricîler, ümmetlerin en hayırlısı olan sahâbî yöneticileri işte yukarıdaki şartlara riâyet etmedikleri için tekfîr ettiler. 'Hüküm Allah'ındır' bayrağını kaldırıp câhilleri bir araya topladılar ve bu en hayırlı nesle karşı savaştılar. Bu yüzden de onlar 'gök kubbenin altında öldürülenlerin en şerlileri' oldular. Kim de bugün, ehli olmadığı hâlde yöneticileri tekfîre kalkışıyor ise Hâricîlerin yoluna girmiştir. Burada reddedilen şey 'yöneticilerin tekfîr edilebilirliği' değil, tekfîre ehil olmayanın tekfîre kalkışmasıdır. Ehil olmayanların tekfîre kalkışması ise, Hâricîlerin kendisiyle bilinip tanındıkları en belirgin vasıflarından biridir. Bu nâ-ehil kimseler, tekfîr edip tekfîrlerinde isâbet bile etseler, tuttukları yol kınanmış Hâricîlerin yoludur. Bugün biz, öyle büyük bir vehâmetle karşı karşıyayız ki, ibâdetlerine dâir ahkâmdan bî-haber aklı ermez kimseler kendi aralarında konuşurken 'Ben onu tekfîr ediyorum/etmiyorum' 'Sen şunu tekfîr ediyor musun?' 'Fülan şunu tekfîr ediyormuş!' türünde cümleler kuruyorlar. Bırakın yöneticileri, ale'l-umûm herkesi tekfîr ediyorlar. Bu hususdaki yegane kriterleri ise azgın hevâ ve hevesleridir.
Aslen kâfir yöneticilere ve mürted kâfirlere itaatten ayrılmanın ve onlara karşı başkaldırmanın cevâzı açık seçik ortaya çıktıktan sonra, bilinmelidir ki; kâfir yöneticilere karşı hurûc (başkaldırma, ayaklanma, itaatten çıkma) üzerinde icmâ edilmiş iki şarta bağlıdır. Bu iki şart gerçekleşmedikçe, Müslümanların şartlar gerçekleşinceye dek beklemeleri ve sabretmeleri gerekir.
Birinci Şart: Bütün vâciblerin kendisine bağlı olduğu kudret/güç yetirebilme şartıdır. Güç yetirilemediği zaman nasıl diğer vâcibler kişiden düşüyor ve sorumluluk kalkıyor ise, bu hususta da sorumluluk kalkar.
İkinci Şart: Hurûcun, kâfir yöneticinin başta bulunmasının yol açtığı mefsedet ve zararlardan daha büyük mefsedet ve zararlara yol açmamasıdır. Eğer kâfir yöneticiyi alaşağı etmek üzere savaşmak ve hurûc etmek Müslümanların dünyalarına ve dinlerine yönelik türlü zararlar getirecek ise, henüz gerekli şartlar oluşmamış demektir. Bu şartların gerçekleşip gerçekleşmediğinin kararı da; kâfir yöneticiyi

alaşağı etmenin ne yolla olacağının kararı da basîret ve ilim sahiplerine aittir. Buna göre Müslümanlar, küfrü sâbit olan yöneticiye karşı şartlar oluştu ise en uygun yol ile cihâd ederler. Bu cihâd, açık bir i'lân ile olabileceği gibi, Ka'b b. Eşref'in öldürülmesinde olduğu gibi hafî bir sûrette de olabilir. Müslümanlar kâfir ameli Miting ve Yürüyüşlerle kendilerini kandırmaz, alçaltmaz, rezil ve rüsvay etmezler. Ya izzetlice cihâd eder, yahut izzetlice sabredip davet yaparız. Cahiliye ehli gibi sokaklarda taşkınlık yapıp bağırmayız. Müslümanları zarar, ziyan ve türlü mefsedetlerle karşı karşıya bırakmayız. Miting de neymiş!! Biz Müslümanız, bizim miting ile ne işimiz var! Bunlar, demokrasiye inanan kâfirlerin yöntemleridir, Müslümanların değil!

Miting ve Yürüyüşlerle ilgili bir yazıda bu konuya girmemizin sebebi şudur: Bazı kimseler, gerçekleri tersyüz ederek Tunus'ta, Mısır'da, Libya'da ve diğer ülkelerde gerçekleşen Miting ve Yürüyüşleri İslâmî bir hassasiyet ve gayret olarak yorumladılar. Şer'an da bu mitingleri câiz kılmak için 'o yöneticiler kâfirdir, onlara karşı miting câizdir.' dediler. Hâlbuki bu miting ve yürüyüşler birilerinin adlandırdığı gibi 'demokratik bir hak mücâdelesi'ydi, şer'î bir hurûc değildi. Miting ve Yürüyüş yapan halk, ne yöneticilerinin küfrüne kâil oldukları ne de bu küfürden rahatsız oldukları için meydanlara çıkmışlardı. Şerîata Dönmek gibi yüce bir gayeleri de yoktu. Nasıl oluyor da bu hurûcu İslâmî gösterebiliyor, ehlini mücâhid fî sebilillah kabûl ediyorsunuz. Bilmiyor musunuz ki sadece, Allah'ın kelimesi yüce olsun diye savaşan Allah yolundadır, başkaları değil! Üstelik mitingler câiz değildir diyen ve sizin sövüp durduğunuz o ulemâ, o yöneticilerden bir kısmının kâfir olduğunu bundan otuz sene önce serahaten i'lân etmişlerdi. Diyorlar ki: 'Olsun! Gaye ve maksadları bizi ilgilendirmez. Sonuçta şu şu hayırlar husûle gelmedi mi?' Miting ve Yürüyüşlerle hayırlar mı yoksa şerler mi husûle geldi, bunun münâkaşasını şöyle bir kenara koyalım. Siz şuna cevap verin, husûle gelmesini umduğunuz hayırlar, size şerîatın onaylamadığı demokrat kâfirlerin yöntemini dîne sokma hakkını mı veriyor! Madem câiz olmadığını söyleyip engel olmadınız bari uzaktan izleyip sonra da, husûle gelenleri değerlendirip hayır mı şer mi baksaydınız! Ama böyle yapmadınız, selefîliğinizin temizleyemediği, iliklerinize kadar işlemiş o radikalliğiniz tekrar nüksetti. Miting ve Yürüyüş denince nedir, ne değildir, kimler, kime karşı ve neden demeyip aklınızı yitirmişçesine arka çıktınız, sahiplendiniz. Kiminiz 'Mitinge gitmeyenin îmânından şüphelenirim' dedi, kiminiz 'namaz da bir mitingdir' dedi, kiminiz de 'Hz. Huseyn de miting yapmıştır' dedi. Daha neler neler söyleyip, bu demokrat kâfirlerin yöntemini İslâm dînine ve Mubârek Selefî Menhece sokuşturmaya kalktınız.

İşte Tunus'ta, Mısır'da, Libya'da ve diğer ülkelerde gerçekleşen Miting ve Yürüyüşler! Müslümanların kanlarının akıtılması, mallarının yağma edilmesi türünde meydana gelen sayılamayacak kadar haddi hesâbı bilinmez mefsedetler! İslâm adına bu tür taşkınlıklara arka çıkan kimseler, bu mefsedetlere denk büyüklükte bir hayır ve maslahat gösterebilirler mi mitinglerle ele geçen? Diyorlar ki: 'İnkılâb oldu. Tâğût gitti.' Yazık size! Yuh size! Tâğût dimdik ayakta duruyor! Nereye gitmiş? Tâğûtu bir takım şahıslara hasreden aklınıza yazıklar olsun! Parlamenter sistem ve demokrasi tâğût değil mi!? Beşerî kanunlar tâğût değil mi!? 'Demokratik sistem, baskı rejiminden iyidir. Müslümanların lehine bir takım faydalar getirebilir' diyerek umuda sarılmak farklı bir şey; ısrar ile yapılan miting ve yürüyüşleri İslâmî ve şer'î göstermek farklı bir şeydir. Biz ise, bambaşka bir inkılâbı özlüyoruz! Öyle bir inkılâb ki, önce kalblerde gerçekleşir îmân ile; sonra tüm vücûda yayılır amellerle, sonra nihâyet, insanlar fevc fevc Allah'ın dînine dönerler, Allah'ın kelimesi 'Lâ ilâhe illallah' yükselir, şirk ve küfür kelimesi zelîl olup alçalır. İşte budur gerçek inkılâb!

Eğer, 'Kâfir ülkelerde ve kâfirler nezdinde hak aramanın ve istemenin yöntemi miting ve yürüyüşlerdir! Bu, bugün bütün dünyada da kabûllenilmiş bir yoldur. Müslümanlar bu yolla haklarını talep etmezler ise, mahrûm bırakılabilirler. İ'tibâra alınmazlar ve onlara değer verilmez.' denilecek olursa, derim ki:

İşte bu sözler, aldatılmış, kandırılmış ve kanmış Müslümanların sözleridir. Öncelikle bil ki, kâfirler hiçbir zaman 'sen dînînden vazgeçmedikçe' senden râzı olmazlar. Onların hümanistlikleri tümüyle sahtedir. Sana hakkını aramak için gösterdikleri ve öğrettikleri bu yöntemler aldatmadan ibarettir. Sonra sen ey Müslüman! Öyle bir dînin mensûbusun ki, o dîn ferdî hayatla sınırlı değil, sadece bir inançtan da ibâret değil, vicdanlara da mahbus değil. O dîn devlete, iktidara, hükûmete tâlib, sosyal hayatın tümünü kontrolü altına almak istiyor. Peki, bu dînden râzı olur mu onlar? Sen bu dîni bırakmadıkça, senden râzı olur mular? Hem sonra, hakları talep etmek de neymiş, senin bundan çok daha yüce bir mefkûren yok mu? Sen, yanında hak talep edilen olmalısın, acz ve fakr içinde talep eden değil! Hükmeden olmalısın, hükmedilen değil! Ayrıca miting ve yürüyüşlerin hakları elde etmenin yegane yolu olduğunu söylemek ve bu bütün dünyada böyledir demek de gerçeğe aykırıdır. Bilakis yönetim karşıtı miting ve yürüyüşler tüm dünyada yönetimler tarafından kerîh görülür ve hak taleb etmenin yegane yolu bu da değildir.

Bu başlık altında sözün özü şudur: Kâfir ülkelerde yahut kâfir yöneticiye karşı miting ve yürüyüş yapmak birçok yönden câiz değildir:

1- Miting ve Yürüyüşler kâfirlerin yöntemleridir. Kâfir yönetime son vermek için de, hakların talebi için de İslâm'ın kendine özgü yöntemleri vardır. Miting ve Yürüyüşler ise şer'an belirlenen yöntemlere aykırıdır. Bizim İslâm'ın sâlim yöntemlerini bırakıp kâfirlerin yöntemlerine uymamız câiz değildir.

2- Miting ve Yürüyüşler Müslümanlar aleyhine türlü mefsedet ve zararlar doğurur. Bu zararların en büyüğü de kâfirlerin Müslümanlar aleyhine kışkırtılması ve Müslümanlar hakkında hîle ve tuzaklarını artırmaları türünde olan zararlardır. İşte bu sebeple câiz değildir.

3- Müslümanlar bu yola yönelirlerse, bu onların –Allah korusun- ahlakları hâline gelir ve haklarını talep etmek için Müslüman yöneticiye karşı da bu habîs yönteme başvurmaya kalkışırlar.

4- Kâfirler, Miting ve Yürüyüşleri provokatörlerle fesâd istikâmetinde yönlendirip Müslümanları istedikleri noktalara getirir ve bunu Müslümanlar aleyhine haddi aşmalarında bir gerekçe yaparlar.

Müslüman kardeşim! Küfür devletinde sana düşen, şartlar oluşmuş ise cihâd etmek, güç yetiremediğin takdirde hicret etmek, buna da imkân yoksa sabretmektir. Miting meydanlarında kendini alçaltıp rezil etme, cahiliye ehli gibi sokaklarda bağırıp haykırma, kâfirlerin yol ve yöntemlerine bakma!

Hüseyin Cinisli

9 Receb 1432